

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 29/17
Люксембург, 14 март 2017 г.

Решение по дело C-158/14
А и др./Minister van Buitenlandse Zaken

Действията на въоръжените сили по време на въоръжен конфликт по смисъла на международното хуманитарно право могат да представляват „терористични актове“

Фактът, че действията на „Тигри за освобождение на Тамил Илам“ могат да представляват действия на въоръжени сили не засяга валидността на актовете на Съюза относно включването на това образувание в списъка за замразяване на средства

Според нидерландските власти А, В, С и D са набирали средства за „Liberation Tigers of Tamil Eelam“ („Тигри за освобождение на Тамил Илам“, LTTE), образувание, което води гражданска война срещу правителството на Шри Ланка за създаване на независима държава на тамилите в североизточната част на Шри Ланка и което Европейският съюз от близо 10 години квалифицира като „терористично“ образувание.

Нидерландските власти установяват, че съгласно нидерландското законодателство за прилагане на Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации А, В, С и D са лица, които подлежат на ограничителни мерки за борба с тероризма. Вследствие на това финансовите им средства са замразени. В този контекст нидерландските власти считат LTTE за терористична организация. Тази констатация взема предвид регламент за изпълнение на Съвета на ЕС от 2010 г., с който е запазено включването на LTTE в списъка на организациите, участващи в извършването на терористични актове, за които се прилагат ограничителни мерки.¹

Пред нидерландските съдилища А, В, С и D оспорват валидността на този регламент, с мотива че действията на LTTE не представляват терористични актове. Според тях LTTE е недържавна въоръжена организация, която участва във въоръжен конфликт с немеждународен характер в Шри Ланка. Поради това действията ѝ се регулирали не от правилата на Съюза и международните правила за борба с тероризма, а единствено от международното хуманитарно право. От това следвало, че Европейският съюз неправилно е сметнал нападенията и отвлеченията, които LTTE извършило в периода между 2005 г. и 2009 г. за „терористични актове“, което обосновало включването на LTTE в списъка на Съюза на образуванията, участващи в извършването на терористични актове.

Сезиран като последна инстанция Raad van State (нидерландският Държавен съвет) отправя запитване до Съда по-специално относно определението за терористични актове. В частност той иска да се установи дали евентуална несъгласуваност между това определение в правото на Съюза и съответното определение в международното право може да засегне валидността на въпросния регламент за изпълнение. Всъщност според Raad van State съществува съгласие на международно равнище, че действията на въоръжените сили по време на въоръжен конфликт по смисъла на международното хуманитарно право не трябва да се считат за терористични действия.

¹ Регламент за изпълнение (ЕС) № 610/2010 на Съвета от 12 юли 2010 година за прилагане на член 2, параграф 3 от Регламент № 2580/2001 и за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1285/2009 (ОВ L 178, 2010 г., стр. 1).

В решението си от днес Съдът препраща най-напред към съдебната си практика, съгласно която регламентите, които предвиждат ограничителни мерки, трябва да се тълкуват с оглед на историческия контекст.

Целта на въпросните актове на Съюза² обаче е изпълнението на Резолюция 1373 (2001) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, приета след терористичните атаки, извършени на 11 септември 2001 г. в Съединените щати. Тези актове са насочени главно към предотвратяването на терористични актове посредством приемането на мерки за замразяване на средства, по-специално за да се възпрепятства финансирането на лица или образувания, които могат да извършат терористични актове. В този контекст определянето на лицата и образуванията, които трябва да бъдат включени в списъка, не представлява санкция, а предпазна мярка.

От друга страна, Съдът счита, че обичайното международно право допуска възможността действията на въоръжените сили във време на въоръжен конфликт да представляват „терористични актове“. В това отношение той подчертава, че международното хуманитарно право преследва цели, различни от тези на правото на ЕС.

Освен това, макар някои международни конвенции, на които се позовава Raad van State, да изключват от приложното си поле действията на въоръжените сили във време на въоръжен конфликт по смисъла на международното хуманитарно право, те не забраняват на държавите страни да квалифицират като терористични актове някои от тези действия или да предотвратяват извършването на такива актове.

Ето защо Съдът приема, че действията на въоръжените сили по време на въоръжен конфликт по смисъла на международното хуманитарно право могат да представляват „терористични актове“ по смисъла на правото на Съюза.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106

² Обща позиция 2001/931/ОВППС за прилагането на специални мерки за борба с тероризма (ОВ L 344, стр. 93; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 179); Регламент (ЕО) № 2580/2001 на Съвета от 27 декември 2001 година относно специалните ограничителни мерки за борба с тероризма, насочени срещу определени лица и образувания (ОВ L 344, 2001 г., стр. 70; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 1, стр. 169).